

תנו רבנן:

סוכת ק"י גנב"ך:

סוכת גוים, סוכת נשים,

סוכת בהמה, סוכת כותים,

סוכה מכל מקום -

כשרה,

ובלבד שתהא מסוככת כהלכתה.

מאי כהלכתה?

אמר רב חסדא:

והוא שעשאה לצל סוכה.

מכל מקום לאתויי מאי?

לאתויי סוכת רב"ש,

דתנו רבנן:

סוכת רב"ש:

סוכת רועים, סוכת קייצים,

סוכת בורגנין, סוכת שומרי פירות,

סוכה מכל מקום -

כשרה,

ובלבד שתהא מסוככת כהלכתה.

מאי כהלכתה?

אמר רב חסדא:

והוא שעשאה לצל סוכה.

מכל מקום לאתויי מאי?

לאתויי סוכת גנב"ך.

האי תנא דגנב"ך -

אלימא ליה גנב"ך משום דקביעי,

תנא ק"י מכל מקום - לאתויי רב"ש דלא קביעי;

והאי תנא דרב"ש -

אלימא ליה רב"ש דבני חיובא נינהו,

מ. תנא ק"י מכל מקום - לאתויי גנב"ך דלאו בני חיובא נינהו. *

משנה (א)

סוכה ישנה -

בית שמאי פוסלין, ובית הלל מכשירין.

ואיזו היא סוכה ישנה?
כל שעשאה קודם לחג שלשים יום.
אבל אם עשאה לשם חג,
אפילו מתחילת השנה - כשרה.

גמרא:

מאי טעמיהו דבית שמאי?

אמר קרא (ויקרא כג, לד):

"וְזָזְתָּ הַסֹּכוֹת שֶׁבַע יָמִים לַיהוָה,"

סוכה העשויה לשם "זז" בעינין.

ובית הלל!?

ההוא מיבעי ליה לכדרב ששת,

דאמר רב ששת משום רבי עקיבא:

מנין לעצי סוכה שאסורין כל שבעה?

תלמוד לומר:

"וְזָזְתָּ הַסֹּכוֹת שֶׁבַע יָמִים לַיהוָה";

ותניא:

רבי יהודה בן בתירה אומר:

כשם שחל שם שמים על החגיגה -

כך חל שם שמים על הסוכה,

שנאמר:

"וְזָזְתָּ הַסֹּכוֹת שֶׁבַע יָמִים לַיהוָה,"

מה "זז" - ליי,

אף סוכה - ליי.

ובית שמאי נמי מיבעי ליה להכי!?

אין הכי נמי;

אלא מאי טעמייהו דבית שמאי?

כתיב קרא אחרנא:

"וְזָזְתָּ הַסֹּכוֹת תַּעֲשֶׂיהָ כִּף שֶׁבַע יָמִים" (דברים טז, יג),

סוכה העשויה לשם "זז" בעינין.

ובית הלל!?

ההוא מיבעי ליה לעושיין סוכה בחולו של מועד.

ובית שמאי!?

סברי לה ק"י כרבי אליעזר דאמר:

אין עושיין סוכה בחולו של מועד.

רש"י

סוכת גוים. שעשויה לדור בה בימות החמה: סוכה מ"מ. אפילו פחותה מאלו ולקמיה מפרש מאי היא: מאי כהלכתה. מאי אתא לאשמועינן דאילו שתהא צלחה מרובה מחמתה ובדבר שכשר לסכך בו פשיטא אטו משום דריעא במילי אחרנייתא שלא נעשית לשם סוכה תתכשר אף בפסולות: אמר רב חסדא. האי כהלכתה דקאמר הוא שמסוככת יפה דמוכחא מלתא שעשייתה הראשונה לצל היתה ולא לצניעות בעלמא דאע"ג דסוכה לשם חג לא בעינן לשם סוכה בעינן ולצל הוא דמיקריא סוכה שסוככת מן החורב: רב"ש. סימן רועים קייצים בורגנין שומרי פירות ולקמן פריך מאי גריעותייהו דהני מהנך דלעיל דקרי ליה סוכה מכל מקום: רועים. שעשו סוכה בשדה לישב בתוכה מפני השרב ושומרים צאנם: קייצים. שומרי קציעות השטוחין בשדה ליישב: בורגנין. שומרי העיר וכולן ישראלים הם אבל סוכה זו לא לשם חג נעשית: סוכה מכל מקום. דאפילו פחות מאלו והיינו הנך דלעיל כדמפרש לקמן דהאי תנא חשיבי ליה הני משום דישאלים נינהו וחייבין בסוכה וראויה סוכתן להכשיר יותר

מסוכת גנב"ך גוים נשים בהמה כותים שאין חייבין בסוכה: אלימא. חשובה להכשיר: סוכת רב"ש לא קביעי. פעמים רועין כאן ופעמים רועין כאן כשאכלו את המרעה וכן קייצים כשיבשו הולכין להם וסותרין סוכתן: **מתני'** סוכה ישנה. כדמפרש שעשאה קודם לחג שלשים יום ולא פירש שהיא לשם חג: בית שמאי פוסלין. דבעו סוכה לשמה וזו סתם נעשית ואילו תוך שלשים לחג הוה כיון דשואלין בהלכות לחג קודם לחג שלשים יום סתם העושה לשם חג הוא עושה אבל קודם שלשים סתמא לאו לחג: ובית הלל מכשירין. דלא בעינן סוכה לשם חג: כשרה. לבית שמאי איצטריך: **גמ'** סוכה לשם חג. דכתיב סוכות לה' לשם מצות המלך: על החגיגה. שלמי חגיגה שם שמים חל עליהם לאוסרן עד לאחר הקטרת אימורין דזכו בהו בתר הכי משלחן גבוה כעבד הנוטל פרס: חג. חגיגה: חג הסוכות תעשה. סוכות תעשה לחג סרס המקרא ודרשהו: בחולו של מועד. אם לא עשאה מתחילה: פלוגתא דרבי אליעזר בפרק הישן (לקמן כו:):